Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

10. september 2015 *

Eelotsusetaotlus — Dumping — Hiinast pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastased tollimaksud — Rakendusmäärus (EL) nr 917/2011 — Kehtivus — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 2 lõike 7 punkt a — Normaalväärtus — Määramine kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna alusel — Sobiva kolmanda riigi valik — Hoolsuskohustus — Kaitseõigused — Põhjendamiskohustus — Väljavõtteline uuring

Kohtuasjas C-687/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht München'i (Saksamaa) 24. oktoobri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 30. detsembril 2013, menetluses

Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

versus

Hauptzollamt Regensburg,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič, kohtunikud A. Ó Caoimh (ettekandja), C. Toader, E. Jarašiūnas ja C. G. Fernlund,

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 3. detsembri 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

— Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH, esindaja: *Rechtsanwalt* B. Enders,

— Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: S. Boelaert, keda abistas *Rechtsanwalt* R. Bierwagen,

— Euroopa Komisjon, esindajad: M. França, T. Maxian Rusche ja R. Sauer,

olles 21. mai 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 12. septembri 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 917/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 238, lk 1), kehtivust.

2 Taotlus on esitatud Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH (edaspidi „Fliesen-Zentrum") ja Hauptzollamt Regensburg'i (Regensburgi peatolliamet; edaspidi „Hauptzollamt") vahelises vaidluses, mille ese oli viimati nimetatu poolt dumpinguvastaste tollimaksude sissenõudmine selle ettevõtja poolt Hiinast pärit keraamiliste plaatide impordi eest.

Liidu õiguslik raamistik

Algmäärus

3 Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; edaspidi „algmäärus") artikli 1 lõige 1 näeb ette, et „[d]umpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine [liidus] tekitab kahju."

4 Selle määruse artikli 2 „Dumpingu kindlaksmääramine" lõigetes 1–6 on ette nähtud eeskirjad, mida kohaldatakse sellise kindlaksmääramise suhtes kolmandatest turumajandsulikest riikidest pärineva impordi korral. Eeskätt on selle artikli lõikes 1 sätestatud järgmist:

„Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärases kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

Siiski, kui ekspordiriigi eksportija ei tooda ega müü vaatlusalust toodet, võib normaalväärtuse kehtestada teiste müüjate või tootjate hindade alusel.

[…]"

5 Nimetatud määruse artikli 2 lõike 7 punkt a on sõnastatud järgmiselt:

„Mitteturumajanduslikest riikidest […] pärineva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajanduslikust riigist teistesse riikidesse, k.a [liitu], või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest [liidus] tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal.

Sobiv kolmas turumajanduslik riik valitakse põhjendatud viisil, võttes nõuetekohaselt arvesse valimise ajal kättesaadavaid usaldusväärseid andmeid. Arvesse võetakse ka tähtaegu; vajaduse korral kasutatakse sama uurimise aluseks olevat kolmandat turumajandusriiki.

[…]"

6 Algmääruse artikli 2 lõige 10 on sõnastatud järgmiselt:

„Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenud erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust. […]”

7 Selle määruse artikli 3 „Kahju tuvastamine” lõigetes 2 ja 3 on sätestatud järgmist:

„2. Kahju tuvastamine peab põhinema otsesel tõendusmaterjalil ning selle käigus tuleb objektiivselt uurida:

a) subsideeritud impordi mahtu ja subsideeritud impordi mõju samasuguste toodete turuhindadele [liidus], ja

b) kõnealuse impordi edaspidist mõju [liidu] tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või [liidu] tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes [liidu] tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.”

8 Algmääruse artikli 9 lõige 4 on sõnastatud järgmiselt:

„Kui faktide põhjal tuvastatakse lõplikult dumpingu ja sellest tuleneva kahju esinemine ning kui [liidu] huvid nõuavad sekkumist […], kehtestab nõukogu lõpliku dumpinguvastase tollimaksu […]. Dumpinguvastase tollimaksu summa ei ületa kindlaksmääratud dumpingumarginaali, kuid see peaks olema nimetatud marginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab [liidu] tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.”

9 Algmääruse artikli 17 „Väljavõtteline uuring” lõikes 1 on ette nähtud, et „[j]uhul kui kaebuste esitajaid, eksportijaid, importijaid, tooteliike või tehinguid on palju, võib uurimine piirduda mõistliku hulga isikute, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida”.

10 Selle artikli lõikes 2 on sätestatud, et „[i]sikute, tooteliikide või tehingute lõplik valik kõnesolevate väljavõttelist uuringut käsitlevate sätete alusel jääb komisjoni ülesandeks, kuigi eelistatav on, kui valimid võetakse asjaomaste isikutega konsulteerides ja nende nõusolekul […]”.

11 Algmääruse artikli 18 lõiked 1 ja 5 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet käesolevas määruses ette nähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal. Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, siis jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele. Huvitatud isikutele tuleks koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks teha.

[…]

5. Kui otsused, k.a normaalväärtuse määramisega seotud otsused, tuginevad lõike 1 sätetele, eelkõige kaebuses sisalduvale teabele, siis tuleb seda teavet asjakohaselt ning uurimise tähtaega arvesse võttes kontrollida muude, võimaluse korral kättesaadavate sõltumatute allikate alusel, nagu näiteks trükitud hinnaloendid, ametlik impordi ja tollitulu statistika, või muudelt huvitatud isikutelt uurimise ajal saadud teabe alusel.

Selline teave võib vajaduse korral sisaldada asjaomaseid andmeid maailmaturu või muude tüüpiliste turgude kohta."

12 Nimetatud määruse artikli 20 lõige 4, mis puudutab poolte teabe nõudmise taotlusi, näeb ette:

„Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust nõuetekohaselt arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne lõpliku otsuse tegemist või komisjoni poolt artikli 9 kohast lõplikku meedet käsitleva ettepaneku esitamist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel. Avalikustamine ei piira komisjoni või nõukogu võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik."

Ajutine määrus

13 Komisjon võttis 16. märtsil 2011 vastu määruse (EÜ) nr 258/2011, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes (EÜT L 70, lk 5; edaspidi „ajutine määrus").

14 Selle määruse A osas on toodud punkt 2, mis puudutab menetlusega seotud isikuid. Punktis 2 esitatud põhjenduses 4 on märgitud, et „[s]elleks, et komisjon saaks otsustada, kas väljavõtteline uuring on vajalik, ning vajaduse korral valimi moodustada, paluti kõikidel teadaolevatel Hiina eksportivatel tootjatel, importijatel ja liidu tootjatel endast komisjonile teada anda ja esitada algatamisteates nimetatud põhiteave oma tegevuse kohta seoses vaatlusaluse tootega ajavahemikul 1. aprillist 2009 kuni 1. märtsini 2010".

15 Selle osa punkt 2.1 puudutab Hiina eksportivate tootjate väljavõttelisi uuringuid. See sisaldab nimetatud määruse põhjendust 6, milles on sätestatud:

„Kooskõlas algmääruse artikli 17 lõikega 1 koostas komisjon eksportivate tootjate valimi vaatlusaluse toote suurima tüüpilise ekspordimahu põhjal liitu, mida oli ette nähtud aja jooksul võimalik uurida. Moodustatud valimisse kuulus kolm rühma, mis esindasid kümmet üksiktootjat, kelle toodang moodustas 14,4% Hiina koguekspordist liitu ning 31,3% koostööd tegevate tootjate koguekspordist uurimisperioodil. Kooskõlas algmääruse artikli 17 lõikega 2 konsulteeriti valimi moodustamise asjus huvitatud isikute ja Hiina ametiasutustega. Kavandatud valimiga seoses esitati mitmeid märkusi. Asjakohaseid märkusi võeti lõpliku valimi moodustamisel arvesse."

16 Nimetatud A osas sisalduv punkt 2.2, mis puudutab liidu tootjate väljavõttelist uuringut, sisaldab ajutise määruse põhjendusi 7–14. Täpsemalt põhjendustes 7–9 ja 11–13 on sätestatud järgmist:

„(7) […] komisjonil [oli] teave 73 liidu tootja kohta […]

(8) Valimi koostamisel võeti arvesse keraamiliste plaatide sektori suurt killustatust. Et kahjuanalüüsis ei domineeriks suurte äriühingute tulemused, vaid et selles kajastuks asjakohaselt ka väikeste äriühingute olukord, kelle toodang moodustab valdava osa liidu toodangust, peeti vajalikuks, et valimis oleks esindatud nii väikesed, keskmise suurusega kui ka suured äriühingud.

(9) Kolm rühma eristati aastase toodangumahu põhjal:

[…]

[…]

(11) Valimisse kaasati kümme äriühingut. Need on kõigi kolme rühma suurimad äriühingud müügi, toodangu ja geograafilise asukoha alusel. Üks valimisse kaasatud äriühing kuulub suurettevõtete rühma, neli keskmise suurusega ettevõtete rühma ja viis väikeettevõtete rühma. Valimisse kuuluvad äriühingud asuvad kuues liikmesriigis (Itaalia, Hispaania, Poola, Portugal, Saksamaa ja Prantsusmaa), mille toodang kokku moodustab rohkem kui 90% liidu kogutoodangust. Valim esindas 24% koostööd teinud tootjate kogutoodangust ja 7% ELi kogutoodangust.

(12) Uurimise ajal otsustas üks valimisse kuuluv Poola äriühing lõpetada koostöö. Komisjonil ei õnnestunud leida teist Poolas asuvat äriühingut, kes oleks olnud nõus koostööd tegema.

(13) Hoolimata Poola tootja loobumisest oli valimi representatiivsus suur kõigi põhjendustes 8 ja 10 esitatud tingimuste osas. Seepärast otsustati menetlust jätkata valimi põhjal, kuhu kuulus üheksa tootjat viiest liikmesriigist."

17 Ajutise määruse põhjendused 46–54 puudutavad Ameerika Ühendriikide (edaspidi „USA") valimist võrdlusriigiks vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 7 ja need on sõnastatud järgmiselt:

„(46) Algatamisteates teatas komisjon oma kavatsusest kasutada Hiina puhul normaalväärtuse määramiseks asjakohase võrdlusriigina USAd ning huvitatud isikutel paluti esitada selle kohta oma arvamus.

(47) Komisjonile esitati hulk märkusi ning võrdlusriigiks pakuti mitmeid muid riike, eelkõige Brasiiliat, Türgit, Nigeeriat, Taid ja Indoneesiat.

(48) Seepärast otsustas komisjon teha koostööd teadaolevate tootjatega nendes riikides ja USAs. Küsimustikule vastas ainult kaks vaatlusaluse toote tootjat USAs. Üks Tai tootja esitas mittetäieliku küsimustiku vastuse ning tema tootevalik ei olnud täielikult võrreldav Hiina tootjate toodetega.

(49) Uurimise käigus selgus, et USAs on vaatlusaluse toote turul konkurents olemas. USA omamaisel turul tegutseb aktiivselt mitu tootjat ning impordimahud on suured. Lisaks selgus uurimise käigus, et Hiinast ja USAst pärit keraamilistel plaatidel on samasugused füüsikalised omadused ja kasutusotstarve ning et tootmisprotsessid on sarnased.

(50) Väideti, et kuna USA turgu iseloomustab põhiliselt import, konkureerivad USAs ja Hiinas toodetavad keraamilised plaadid erinevates turusegmentides. Seega ei ole omamaisel turul toodetud tooteliigid, mille alusel määratakse kindlaks normaalväärtus, võrreldavad Hiinast liitu eksporditavate tooteliikidega. Uurimise käigus selgus siiski, et USA toodang hõlmab mitmeid tooteliike, mis on võrreldavad Hiinas toodetud ja sealt eksporditud tooteliikidega, nagu märgitud eespool põhjenduses 49.

(51) Lisaks väideti, et USA-l on ülemaailmsel keraamiliste plaatide turul suhteliselt väike osa. USA omamaisel turul toodeti 2009. aastal siiski ligikaudu 600 miljonit m^2, mida tuleb pidada märkimisväärseks koguseks. Võrdlusena tootis Hiina, kes on maailma suurim tootja, sama ajavahemiku jooksul 2 miljardit m^2.

(52) Üks huvitatud isik väitis, et USA ranged kvaliteedistandardid moodustavad mittetariifse tõkke Hiina impordile. Uurimise käigus selgus siiski – nagu eespool märgitud –, et Hiinast USAsse suunduvad impordikogused on suured ning moodustavad põhiosa USA omamaisest tarbimisest. Seepärast lükati tagasi väide, mille kohaselt mittetariifsed tõkked mõjutavad USAs importi ja seega ka konkurentsi.

(53) Kahe koostööd tegeva USA tootja vastustes esitatud teavet kontrolliti kohapeal. Lõpuks võeti arvesse ainult ühe tootja esitatud teavet, sest seda peeti normaalväärtuse kindlaksmääramisel usaldusväärseks. Teise kontrollitud tootja teave leiti olevat mitteusaldusväärne ning see tuli kõrvale jätta, kuna see tootja esitas ainult osa oma kodumaisest müügist ning kulusid ei olnud võimalik raamatupidamisandmetega täielikult vastavusse viia.

(54) Seega tehakse esialgne järeldus, et USA on algmääruse artikli 2 lõike 7 kohaselt sobiv ja põhjendatud võrdlusriik."

18 Ajutise määruse põhjenduses 61, mis puudutab normaalväärtuse kohandamist, on öeldud järgmist:

„Normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglase võrdlemise tagamiseks võeti korrigeerimiste näol nõuetekohaselt arvesse hindu ja hindade võrreldavust mõjutavaid erinevusi vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 10. Normaalväärtust kohandati omaduste erinevuse osas, et võtta arvesse muude kui portselanplaatide madalamat hinda – […] kvaliteedierinevuste tõttu teatavate tooteliikide puhul, mida võrdlusriigi tootja ei tooda. Vastavalt vajadusele võeti kohandamisel arvesse mereveo-, kindlustus-, käitlemis- ja lisakulusid, pakendamiskulusid, laenumakseid ning pangatasusid kõikidel juhtudel, kui need osutusid põhjendatuks ja täpseks ning kui kontrollitud tõendid neid kinnitasid."

19 Ajutise määruse põhjenduses 144 on märgitud, et „[dumpinguvastase menetluse] uurimisalust toodet valmistatakse paljudes riikides nii liidus kui ka väljaspool (Türgis, Araabia Ühendemiraatides, Egiptuses, Kagu-Aasias, Brasiilias ja mujal)."

Määrus nr 917/2011

20 Määruse nr 917/2011 põhjendustes 9–33 on toodud selle menetlusega seotud isikud, mis viis põhikohtuasjas käsitletavate dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamiseni. Need sisaldavad põhjendusi, mis puudutavad Hiina eksportivate tootjate ning liidu tootjate valimite koostamismeetodeid. Selle määruse põhjendustes 18, 23 ja 31 on sätestatud järgmist:

„(18) Tõepoolest, üks Poola tootja loobus koostööst ja tuli seetõttu valimist välja jätta. Siiski ei sõltu valimi representatiivsus sellest, kui täpselt see kajastab kõigi tootvate liikmesriikide geograafilist paiknemist ja osakaalu. Niisugune lähenemisviis ei ole praktikas õigustatud, kuna geograafiline katvus on vaid üks valimi representatiivsust tagavatest teguritest. Tegelikult piisab sellest, kui valim peegeldab laias laastus peamiste tootjariikide proportsionaalset osakaalu. Seda kriteeriumi järgides leiti, et Poola äriühingu väljajätmine valimist ei mõjutanud selle üldist representatiivsust. Selle alusel kinnitatakse, et liidu tootjate valim oli algmääruse artikli 17 tähenduses piisavalt representatiivne.

[…]

(23) Liidu tootjate ja Hiina eksportivate tootjate valimite erinevate koostamismeetodite kohta tuleb märkida, et need valiti vastavalt väljavõttelise uuringu eesmärkidele. Kuna komisjon pidi hindama liidu tootmisharu üldist olukorda, valiti kriteerium, mis annaks sektorist kõige representatiivsema ülevaate. Hiina eksportijate puhul peeti sobivaks koostada valim vaatlusaluse toote suurima ekspordimahu põhjal, mistõttu võeti valimisse vaid suurimad eksportijad. Algmääruse artiklis 17 ei ole ette nähtud, et mõlemad valimid peaksid olema koostatud sama

kriteeriumi alusel. Pealegi said kõnealusel juhul enne Hiina eksportivate tootjate valimi lõplikku kinnitamist nii koostööd tegevad isikud Hiinas kui ka selle riigi ametivõimud selle kohta märkusi esitada. Märkusi saadi valimi koosseisu, aga mitte selle representatiivsuse kohta.

[…]

(31) Seoses geograafilise katvuse kriteeriumi kasutamisega tuleb märkida, et tegemist on killustatud tootmisharuga ning valitud ettevõtete representatiivsuse hindamiseks tuli võtta arvesse tootjate geograafilist paiknemist liikmesriikides, et valim kajastaks liidus ettetulevaid erinevaid olukordi. Valim hõlmab liikmesriike, kus valmib umbes 90% liidu toodangust, ning isegi pärast Poola ettevõtja väljajätmist on see protsent suur – umbes 80%. Seega tagas komisjoni kasutatud meetod, et valim kajastab liidu tootmist tervikuna ja on kooskõlas algmääruse artikli 17 lõikega 1. Seetõttu lükati see väide tagasi.”

21 Määruse nr 917/2011 põhjendused 55, 58–63, 67 ja 68, 70–72 ning 74–77, mis puudutavad Ameerika Ühendriikide võrdlusriigiks valimist ning normaalväärtuse kindlakstegemist uurimismenetluses vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 7, on sõnastatud järgmiselt:

„(55) Kaks importijat olid Ameerika Ühendriikide […] võrdlusriigiks valimise vastu, väites oma märkustes, et USA ei sobi võrdlusriigiks liiga väikese omamaise toodangu ja rahvusvahelise konkurentsivõime puudumise tõttu. Lisaks väitsid nad, et USAd ei valitud korrektselt, sest liidu tootjate ühendus avaldas ebasobivat survet teiste võimalike võrdlusriikide tootjatele, et heidutada neid koostööd tegemast. Kaks importijat väitsid, et komisjon oli jätnud kõrvale teistest võimalikest koostööd tegevatest riikidest pärit teabe ja et arvesse jäeti võtmata ka kolmandate riikide omamaiste või riikidevaheliste tootjate ühenduste esitatud avalikud andmed.

[…]

(58) Lisaks eelöeldule väitsid samad importijad, et USA keraamiliste plaatide kogutoodang on umbes 60 miljonit m^2 aastas, mitte 600 miljonit ruutmeetrit aastas, nagu on nimetatud ajutise määruse põhjenduses 51. See väide osutus kontrollimisel õigeks.

(59) Kuigi USA toodang osutus tunduvalt väiksemaks, tuleb rõhutada, et USA sobib võrdlusriigiks juba selle tõttu, et sealne turg on äärmiselt konkurentsivõimeline – turul on mitu kohalikku tootjat ja impordikogused on märkimisväärsed. Pealegi ei ole tõendeid mittetariifsete turutõkete kohta, mis oleksid konkurentsile suureks takistuseks, nagu on mainitud ka ajutise määruse põhjenduses 52. Neid asjaolusid arvestades jäädakse järelduse juurde, et väiksemast toodangumahust olenemata sobib USA ikkagi võrdlusriigiks.

(60) Kaks importijat väitsid, et USAs toodetud plaatide ühiku müügihinnad olid USA koduturul tunduvalt kõrgemad kui liidu turul ja et nende võrdlus ekspordihindadega tekitaski mulje dumpingu olemasolust. See argument leiti olevat menetluse seisukohast ebaoluline, sest selliseid väiteid – tingimusel, et neid toetavad esmapilgul usutavad tõendid – saaks põhjalikult uurida üksnes USAga seotud dumpinguvastase menetluse raames. Argument lükati seetõttu tagasi.

(61) [Kaks] importija[t] väitsid veel, et koostööd tegev USA tootja oli liidu tootjate omanduses või nendega seotud ja et seetõttu olid uurimistulemused ekslikud, sest kasutatud teave ei pärinenud sõltumatult äriühingult.

(62) Siinkohal tuleb märkida, et koostööd tegeva USA tootja esitatud andmeid kontrolliti kohapeal. Seetõttu leiti see väide olevat kohatu ja lükati tagasi.

(63) Samad importijad väitsid veel, et USA ekspordimaht on piiratud. See argument ei mõjuta kuidagi võrdlusriigi valikut, sest võrdlusriigi andmete alusel määratakse kindlaks normaalväärtus, mitte ekspordihinnad. See väide lükati tagasi.

[…]

(67) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist esitas üks importijate ühing mitu väidet. Esiteks väitis see ühing, et USA tootjate väidetav väike müügimaht koduturul võrreldes Hiina ekspordiga liitu räägib USA võrdlusriigiks valimise vastu. Võimalike võrdlusriikide valikul võetakse muu hulgas arvesse nende riikide turgudel valitsevat konkurentsi. Seetõttu ei ole võrdlusriigi valikul hädavajalik, et riigi tootjate omamaine müük ja import uurimisalusest riigist oleksid samal tasemel. Käsiloleva uurimise raames leiti USA turg olevat piisavalt konkurentsivõimeline, et õigustada võrdlusriigi valikut, nagu märgitud ka põhjenduses 59. Seepärast lükatakse kõnealune väide tagasi.

(68) Lisaks väitis sama importijate ühing, et nende arvates ei tule USA võrdlusriigiks valimisel arvestada seda, et import USAsse on märkimisväärne. Sellega seoses tuleb märkida, et impordi tase on oluline tegur, mida võetakse võrdlusriigi valikul arvesse. Omamaine toodang ja kõrge imporditase üheskoos loovad konkurentsivõimelise turu, nagu on selgitatud ka põhjenduses 59. Seepärast lükatakse kõnealune väide tagasi.

[…]

(70) Lisaks väitis sama ühing, et kuna USAs toodetud keraamiliste plaatide keskmised kodumaised hinnad olid väidetavalt mitu korda kõrgemad kui Hiinast pärit liitu suunatud impordi hinnad, ei saa USA toode olla Hiinast imporditud toote suhtes „samasugune toode”. Nende kahe toote hinnaerinevus ei ole piisav põhjus väitmaks, et USA toode ei ole vaatlusaluse tootega samasugune. Nimelt leiti, nagu on märgitud ka ajutise määruse põhjenduses 32, et vaatlusalusel tootel ja muu hulgas USAs valmistatud ja seal müüdud tootel on samad füüsikalised ja tehnilised põhiomadused ning samad põhilised kasutusalad. Seetõttu käsitatakse neid samasuguste toodetena algmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses. Seetõttu lükatakse ühingu väide tagasi.

(71) Sama ühing küsis ka, miks ei valitud kolmandate riikide (v.a USA) koostöö puudumisel liitu sobivaks võrdlusriigiks. Kuna USA leiti olevat sobiv võrdlusriik, nagu on selgitatud ka põhjenduses 59, siis ei peetud vajalikuks teisi turge enam uurida. Sellepärast ei võeta seda väidet arvesse.

(72) Kuna rohkem märkusi ei ole, jäädakse seisukohale, et USA valimine võrdlusriigiks oli sobiv ja mõistlik valik, mis on kooskõlas algmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga a, ning kinnitatakse ajutise määruse põhjused 45–54.

[…]

(74) [Kaks] importija[t] osutasid ka algmääruse artikli 2 lõike 1 teises lõigus esitatud nõudele, mille kohaselt tuleb normaalväärtus arvutada „teiste müüjate või tootjate” hindade põhjal, ja väitsid, et on väär arvutada normaalväärtus üheainsa äriühingu andmete põhjal.

(75) Siinkohal tuleb märkida, et käesolev menetlus käsitleb mitteturumajanduslikust riigist pärit importi, mille puhul normaalväärtus tuleb kindlaks määrata algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt. Seetõttu lükati kõnealune väide tagasi.

(76) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist teatas üks importijate ühing, et tema arvates ei saa normaalväärtust võrdlusriigis kindlaks määrata vaid ühe ettevõtte andmete alusel. See väide lükati siiski tagasi põhjenduses 75 esitatud põhjustel.

(77) Need importijad väitsid veel, et võrdlusriigi ettevõtja valmistatud toode ei ole representatiivne, sest kuulub kallimasse tootekategooriasse. Võrdlusriigi tootjale võimaldatud konfidentsiaalsuse tõttu ei saanud seda väidet kinnitada ega ümber lükata. Isegi kui see väide oleks tõene, kohandati – nagu selgitatud ajutise määruse põhjenduses 61 – põhjendatud vajaduse korral arvestuslikku normaalväärtust, et võtta arvesse kõiki plaaditüüpe, sealhulgas edasimüüdavaid plaaditüüpe. Seetõttu leiti, et kõnealune väide ei ole põhjendatud, ja see lükati tagasi."

22 Määruse nr 917/2011 põhjendustes 86 ja 87, mis puudutavad normaalväärtuse kohandamist, on märgitud järgmist:

„(86) Pärast lõplike järelduste teatavakstegemist väitis üks eksportiv tootja, et kuna normaalväärtus arvutati võrdlusriigi tootja andmete põhjal, aga täpseid andmeid ei avaldatud konfidentsiaalsusnõude tõttu, tulnuks tingimata teha vajalikud kohandused, et tagada toote võrreldavus dumpinguarvutustes. Sellega seoses tuleb mainida – nagu märgitud ka ajutise määruse põhjenduses 61 –, et vajaduse korral tehti need kohandused, et tagada normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglane võrdlus.

(87) Lõplike järelduste avaldamise järel väitsid kaks importijat, et koostööd tegev USA tootja tootis kallima tootekategooria keraamilisi plaate, Hiina eksportiv tootja aga odavama tootekategooria keraamilisi plaate. Importijad väidavad, et neile ei avaldatud, milliseid vajalikke kohandusi tehti algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel, et tagada normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglane võrdlus. Olgu märgitud, et ajutise määruse põhjenduses 61 on selgitatud, millised kohandused tehti õiglase võrdluse tagamiseks."

23 Määruse nr 917/2011 D osa, mis puudutab liidu tööstusele tekitatud kahju, sisaldab selle põhjendusi 99–137. Selle määruse põhjenduses 113, mis on toodud selle D osa hindade allalöömist puudutavas punktis 3, on märgitud järgmist:

„Uurimisel tuvastati hindade allalöömine tasemel 43,2–55,7%, mis erineb veidi esialgses etapis leitust […]."

24 Määruse nr 917/2011 artikkel 1 sätestab:

„Kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit ja praegu [nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382) (muudetud kujul) I lisas sisalduva kombineeritud nomenklatuuri tariifirubriikide (edaspidi „KN-koodid")] 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 ja 6908 90 99 alla kuuluvate glasuuritud ja glasuurimata keraamiliste põranda-, sillutis-, kolde- ja seinaplaatide ning glasuuritud ja glasuurimata, alusel või aluseta keraamiliste mosaiikkivide jms impordi suhtes."

25 Vastavalt selle artikli lõikele 2 on lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr, mida kohaldatakse toodete vaba netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, 26,3%–69,7%, olenevalt tootja äriühingust.

26 Vastavalt määruse nr 917/2011 artiklile 2 nõutakse Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi eest ajutiste dumpinguvastaste tollimaksudena tagatiseks antud summad lõplikult sisse.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

27 Komisjonile esitati 7. mail 2010 kaebus, et Hiinast pärit keraamilisi plaate imporditakse dumpinguhindadega ja et see tekitab seega liidu tööstusele olulist kahju.

28 Selle tagajärjel avaldas komisjon 19. juunil 2010 teate dumpinguvastase menetluse algatamise kohta selle impordi suhtes (ELT C 160, lk 20). Uurimine laienes kõikidele keraamilistele plaatidele, mis imporditi KN-koodide 6907 ja 6908 alusel.

29 16. märtsil 2011 võttis komisjon vastu ajutise määruse.

30 Fliesen-Zentrum importis 2011. aasta juulis liidu tolliterritooriumile kombineeritud nomenklatuuri (KN) alamrubriiki 6907 9020 kuuluvaid glasuurimata keraamilisi plaate. Ta deklareeris need Hauptzollamtile mitme lihtsustatud tollideklaratsiooniga vabasse ringlusse lubamiseks 18. juulil 2011. Seepeale nõudis Hauptzollamt 2. augusti 2011. aasta impordimaksuotsusega lisaks tollimaksule ja impordikäibemaksule ajutise dumpinguvastase tollimaksu (maksumäär 32,3%) tagatisena sisse 9 479,09 eurot, mille Fliesen-Zentrum tasus.

31 Fliesen-Zentrum esitas selle peale 5. augusti 2011. aasta kirjaga vaide, mille Hauptzollamt jättis 19. oktoobri 2011. aasta vaideotsusega rahuldamata.

32 Nõukogu võttis 12. septembril 2011 vastu määruse nr 917/2011.

33 Hauptzollamt määras 4. novembri 2011. aasta impordimaksuotsusega lõplikult kindlaks dumpinguvastase tollimaksu summas 9 479,09 eurot ja tasaarveldas selle ajutise dumpinguvastase tollimaksu tagatisena makstud summaga. Ka selle otsuse peale esitas Fliesen-Zentrum vaide, mille Hauptzollamt jättis 3. veebruari 2012. aasta vaideotsusega rahuldamata.

34 Fliesen-Zentrum esitas nende otsuste tühistamiseks eelotsusetaotluse esitanud kohtule kaebuse, tuginedes määruse nr 917/2011 kehtetusele. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et neli Fliesen-Zentrumi kaebuse toetuseks esitatud väidetest võivad olla põhjendatud.

35 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb selles kontekstis, kas määrus nr 917/2011 kehtib. Eelkõige küsib see kohus esiteks, kas see asjaolu, et nõukogu valis selles määruses keraamiliste plaatidega analoogsete toodete normaalväärtuse määramiseks asjaomases asjas kohaseks võrdlusriigiks Ameerika Ühendriigid, on kooskõlas algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a teise lõikega ja algmääruse artikliga 18. Viidates Euroopa Kohtu praktikale sobiva turumajandusliku võrdlusriigi valimisel, et määrata selliste kaupade normaalväärtus, mis imporditakse mitteturumajanduslikust riigist, märkis see kohus, et liidu institutsioonid on kohustatud arvesse võtma peamisi asjaolusid, et teha kindlaks valitud kolmanda riigi asjakohasus ning analüüsida neid kogu nõuetekohase hoolsusega. Ta küsib endalt käesolevas asjas, kas Ameerika Ühendriikide võrdlusriigiks valik on mõistlik ajutise määruse ja määruse nr 917/2011 tähenduses, kuna Ameerika ja Hiina keraamiliste plaatide turud on äärmiselt erinevad. Ta täpsustab seoses sellega, et dumpinguvastase haldusmenetlusega seotud isikud teatasid neile konkreetselt teistest võimalikest võrdlusriikidest. Lisaks oleks komisjon võinud valida sellise võrdlusriigi ja teha kindlaks asjaomaste kaupade normaalväärtus üldsusele teadaolevate andmete põhjal, valida sellise võrdlusriigi.

36 Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib endalt teiseks, kas kasutades imporditud kaupade normaalväärtuse arvutamisel üheainsa sarnase tootja andmeid on komisjon rikkunud algmääruse artikli 2 lõike 1 sätteid koostoimes artikli 7 punktiga a, mille kohaselt tuleb arvutused teha mitme tootja andmete põhjal, eelkõige kui arvutused tehakse võrdlusriiki kasutades. Selle kohtu väitel ei taga üheainsa tootja arvessevõtmine seda, et need andmed on representatiivsed.

37 Kolmandaks küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas nimetatud väärtuse arvutamine on usaldusväärne ja kas seoses sellega on võimalikult rikutud algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a ja lõiget 10. Lisaks küsib kohus, kas liidu institutsioonid on rikkunud põhjendamiskohustust ja seeläbi põhikohtuasja kaebaja kaitseõigusi, kuna komisjoni esitatud ebamäärased andmed normaalväärtuse täpse arvutamise kohta muutsid võimatuks põhistatud märkuste esitamise.

38 Neljandaks küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas komisjon on eksportivate Hiina tootjate ja liidu tootjate valimite koostamisel rikkunud algmääruse artikleid 3 ja 17. Seoses sellega selgub ühest küljest, et Hiina väiksed ja keskmise suurusega ettevõtjad ei saanud valimis üldse olla või said olla seal ainult väga piiratult esindatud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates on see vastuolus sellega, et Hiina keraamiliste plaatide tööstus on tugevasti killustatud ja koosneb peamiselt VKE-dest, nagu nähtub määruse nr 917/2011 põhjendusest 73. Teisest küljest võttis komisjon liidu tootjate valimite koostamisel arvesse, et liidu keraamiliste plaatide tööstus on tugevasti killustatud; ta võttis ka arvesse kõiki selle segmente, s.o väikesi, keskmise suurusega ja suuri ettevõtjaid. Lisaks on liidu tootjate valimisse kaasatud ainult Lääne-Euroopa tootjad ning nende liikmesriikide tootjaid, kus hinnatase on madalam, seal ei esine. Seega viis selle kahe valimi koostamine eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates selleni, et võrreldi Hiina tootjate valimit ja liidu tootjate valimit, mis ei ole aga võrreldavad.

39 Neil asjaoludel otsustas Finanzgericht München menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [määrus nr 917/2011] kehtib?"

Eelotsuse küsimuse analüüs

Sissejuhatavad märkused

40 Fliesen-Zentrum esitab oma kirjalikes seisukohtades teise võimalusena selle kohta, et määrus nr 917/2011 on kehtetu, veel kaks väidet, mis lisanduvad neile neljale väitele, mille ta tõi välja eelotsusetaotluse esitanud kohtus ja mille see kohus esitas oma eelotsusetaotluses. Neid väiteid on põhjendatud esiteks sellega, et puuduvad põhjendused ja et on rikutud kaitseõigusi, kuna ei ole edastatud asjakohast olulist informatsiooni, ja eelkõige, et on rikutud algmääruse artikleid 19–21.

41 Seoses sellega tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eristatakse ELTL artiklis 267 sätestatud menetluses selgelt siseriiklike kohtute ja Euroopa Kohtu ülesandeid ning üksnes siseriiklik kohus, kus menetlus toimub ja kes peab lõpuks asjas otsuse tegema, saab asja eripärast lähtuvalt hinnata nii vajadust saada kohtuotsuse tegemiseks Euroopa Kohtult eelotsus kui ka Euroopa Kohtule esitatud küsimuste asjakohasust (vt eelkõige kohtuotsus Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, punkt 59).

42 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb veel, et ELTL artikkel 267 ei kujuta endast õiguskaitsevahendit siseriiklikus kohtus menetletava asja pooltele ja nii ei saa Euroopa Kohus olla kohustatud hindama liidu õiguse kehtivust üksnes põhjusel, et üks pooltest tõstatas selle küsimuse Euroopa Kohtule esitatud kirjalikes seisukohtades (vt kohtuotsus MSD Sharp & Dohme, C-316/09, EU:C:2011:275, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

43 Neil asjaoludel ei tule vaidlustatud määruse kehtivuse kontrolli laiendada nendele kehtetuse põhjustele, mida eelotsusetaotluses ei ole märgitud (vt analoogia alusel kohtuotsus Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, punkt 60).

44 Teiseks nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et liidu institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad. Niisiis peab kohtu kontroll seoses nende hinnangutega piirduma kontrolliga menetlusnormide järgimise üle, vaidlustatud valiku tegemiseks valitud faktiliste asjaolude sisulise õigsuse üle, ilmse hindamisvea puudumise üle nende faktiliste asjaolude hindamisel või võimu kuritarvitamise puudumise üle (vt kohtuotsus Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).

Ameerika Ühendriikide kolmanda riigi võrdlusriigiks valimine

45 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimuses teada, kas Ameerika Ühendriikide valimine liidu institutsioonide poolt sobivaks kolmandaks turumajanduslikuks võrdlusriigiks, selleks et arvutada põhikohtuasjas silmas peetud impordi seisukohast asjakohaste toodete normaalväärtus, rikub algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a teist lõiku ja artiklit 18.

46 Eelotsusetaotluse esitanud kohus pärib eelkõige, kas nimetatud valik on asjakohane, võttes arvesse esiteks seda, et Ameerika ja Hiina keraamiliste plaatide turud on väga erinevad. Valiku asjakohasust on võimalik vaidlustada teiseks seetõttu, et Ameerika eksportijad ekspordivad väga vähe ja pakuvad oma tooteid ainult väga piiratud osal omamaisest kallima tootekategooria keraamiliste plaatide turust, kuna kolm neljandikku sellest on peamiselt imporditurg. Kolmandaks on see samuti vaieldav, kuna ei ole selge, et komisjon on oma valiku selgitamiseks tõendanud seda kogu nõutava hoolsusega, uurinud ammendavalt teisi võimalikke analoogseid riike ning võtnud arvesse muid avalikult kättesaadavaid statistilisi andmeid.

47 Fliesen-Zentrum leiab, et Ameerika Ühendriikide võrdlusriigiks valimine ei olnud kohane. Tuginedes kohtuotsusele Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402, punkt 35), rõhutab ta, et liidu institutsioonid peavad võrdlusriigi valiku tegemisel kontrollima selle riigi sobivust kogu vajaliku hoolsusega. Kõnesolevas asjas oli komisjonile menetluses, mis viis määruse nr 917/2011 vastuvõtmiseni, teatatud, et Ameerika ja Hiina turud ei ole võrreldavad ja et Ameerika Ühendriigid ei ole dumpinguvastase menetluse uurimise eesmärgil sobiv võrdlusriik. Eelkõige väidab Fliesen-Zentrum, et komisjon oleks võrdlusriigina samuti võinud kaaluda teisi kolmandaid riike, nagu Araabia Ühendemiraadid, Egiptuse Araabia Vabariik, Malaisia ja Tuneesia Vabariik.

48 Seoses sellega tuleb märkida, et algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt määratakse erandina sama artikli lõigetest 1–6 mitteturumajanduslikest riikidest pärineva impordi puhul normaalväärtus reeglina kolmandas turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel. Nimelt on selle sätte eesmärk vältida mitteturumajanduslikes riikides kehtivate hindade ja kulude arvessevõtmist, kuna seal ei ole need tegurid turujõudude tavapärane tagajärg (vt kohtuotsused Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, punkt 9, ja GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 20).

49 Vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a teisele lõigule valitakse sobiv kolmas turumajandusriik põhjendatud viisil, võttes nõuetekohaselt arvesse valimise ajal kättesaadavaid usaldusväärseid andmeid. Nimelt peavad liidu institutsioonid, võttes arvesse võimalikke alternatiive, üritama leida kolmanda riigi, milles samasuguse toote hind kujuneb ekspordiriigiga võimalikult sarnastes tingimustes, tingimusel et tegu on turumajandusriigiga (kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 21).

50 Euroopa Kohus on juba otsustanud, et selle sätte sõnastusest ja ülesehitusest ilmneb, et mitteturumajanduslikest riikidest impordi korral on peamine meetod normaalväärtuse kindlaksmääramiseks see, mis võtab arvesse „turumajandusriigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse" või „hinna, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajandusriigist teistesse riikidesse, k.a [liitu]", et määrata põhjendatult kindlaks normaalväärtus ekspordiriigis, valides kolmanda riigi, kus samasuguse toote hind kujuneb ekspordiriigiga võimalikult sarnastes tingimustes, tingimusel et tegemist on turumajandusriigiga (kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punktid 24 ja 25).

51 Lisaks, vastavalt eespool käesoleva kohtuotsuse punktis 44 viidatud kohtupraktikale on liidu institutsioonide kaalutlusõigus kolmanda riigi võrdlusriigiks valimise käigus allutatud kohtulikule kontrollile. Eelkõige tuleb kontrollida, kas need institutsioonid on arvestanud peamisi asjaolusid, et tõendada valitud riigi sobivust, ja kas toimikumaterjale on uuritud nõutud hoolsusega, et saaks järeldada, et asjassepuutuva toote normaalväärtus määrati kindlaks sobivalt ja mõistlikult (vt selle kohta kohtuotsused Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, punktid 12 ja 13, ja GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 22).

52 Käesolevas asjas nähtub Euroopa Kohtule esitatud asjaoludest selles osas, mis puudutab esmalt võrdlusriikide otsinguid, et dumpinguvastast menetlust alustava kaebuse esitanud pool pakkus vastavalt temale algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis a antud võimalusele võrdlusriigina välja Ameerika Ühendriigid. Seega nägi komisjon 19. juuni 2010. aasta teates dumpinguvastase menetluse alustamise kohta ette võimaluse valida kohase võrdlusriigina turumajanduslikuks kolmandaks riigiks Ameerika Ühendriigid ja kutsus seejärel uurimismenetluse pooli esitama selle kohta oma kommentaarid. Seega nähtus ajutise määruse põhjendusest 47, et „võrdlusriigiks pakuti mitmeid muid riike, eelkõige Brasiiliat, Türgit, Nigeeriat, Taid ja Indoneesiat". Komisjon palus nende viimati nimetatud riikide ja Ameerika Ühendriikide viimaks teatava tähtsusega tootjatel vastata neile saadetud küsimustikule. Nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 48, vastas sellele küsimustikule täielikult ainult kaks vaatlusaluse toote tootjat USAs.

53 Lisaks nähtub Euroopa Kohtule esitatud asjaoludest, et uurimismenetluses pakuti võimalikuks kolmandaks riigiks samuti Vene Föderatsiooni; ajutise määruse põhjendusest 144 nähtub, et uurimisalust toodet valmistatakse paljudes kolmandates riikides, nagu Araabia Ühendemiraadid, Egiptuse Araabia Vabariik ja Kagu-Aasia riigid.

54 Siiski, enne kui ta asus ajutise määruse põhjenduses 54 seisukohale, et „USA on algmääruse artikli 2 lõike 7 kohaselt sobiv ja põhjendatud võrdlusriik", esitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 49–53 kõik dumpinguvastase uurimismenetluse asjaolud, mis viisid sellise järelduseni, rõhutades samuti, et koostööd tegevate USA tootjate esitatud teavet kontrolliti kohapeal.

55 Teisest küljest nähtub Euroopa Kohtule esitatud asjaoludest, et komisjon kavatses võrdlusriigina võtta arvesse teisi kolmandaid riike ja üritas tõesti võtta ühendust nende riikide tootjatega. Lisaks tuleb märkida, et kuna nende võimalike kolmandate riikide tootjatel ei ole kohustust koostööd teha, siis asjaolu, et nad ei vastanud komisjoni koostöö üleskutsele, ei tähenda, et komisjon on rikkunud temal lasuvat hoolsuskohustust. Seega tuleb asuda seisukohale, et liidu institutsioonid tegelesid vajaliku hoolsusega võrdlusriigiks kohase kolmanda riigi otsingutega.

56 Eelkõige, mis puutub väitesse, et komisjon ei ole selle uurimise käigus arvesse võtnud teatavaid avalikult kättesaadavaid statistilisi andmeid, otsustas Euroopa Kohus küll kohtuotsuses GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 30), et liidu institutsioonidel on kohustus hinnata nõutud hoolsusega neile kättesaadavaid andmeid, mille hulgas on eelkõige Eurostati statistika, et uurida, kas on võimalik leida võrdlusriiki algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a tähenduses. Siiski tuleb märkida, et need kaalutlused puudutasid komisjoni kohustust sel juhul, kui ükski ettevõtja, kellele sellekohane taotlus esitatakse, ei soovi koostööd teha, ja kui ta kohaldab selles sättes teise võimalusena ette nähtud meetodit, mis seisneb asjaomase toote normaalväärtuse kindlakstegemises „muul mõistlikul alusel". Käesolevas dumpinguvastases menetluses nõustus aga teatavasti üks Ameerika tootja komisjoniga koostööd tegema ja viimane kasutas seetõttu selles sättes ette nähtud põhilist meetodit, mis vabastab ta nende statistiliste andmete kontrollimisest.

57 Seejärel nähtub määruse nr 917/2011 põhjendustest 59, 67 ja 68, et liidu institutsioonid kontrollisid Hiina ja Ameerika keraamiliste plaatide turgude vahelisi erinevusi. Seoses sellega tuleb märkida, et nad tegid kindlaks, et Ameerika turg on väga konkurentsitihe ja et ei ole tõendeid mittetariifsete turutõkete kohta, mis oleksid konkurentsile suureks takistuseks. Samuti märgiti, et Ameerika Ühendriikide tootmine hõlmab suurt osa neist tooteliikidest, mis on sarnased Hiinas toodetud ja eksporditud toodetele.

58 Nimelt esiteks – nagu märkis kohtujurist konkurentsi mõju kohta turule oma ettepaneku punktis 71 – viib konkurentsi kõrge tase põhimõtteliselt hinnad alla, nii et konkurentsitihedalt turult saadud andmed ei anna tingimata tulemuseks suuremat dumpingumarginaali kui andmed riigist, kus nii kulud kui ka konkurents on madalamal tasemel. Teiseks, mis puutub nende kahe turu erinevusse tehnoloogia arengu

seisukohast, siis tehnoloogia arengu kõrgem tase tõenäoliselt tasakaalustab tööjõukulusid, nii et suuremaid tööjõukulusid ei saa tingimata pidada kõrgemate hindade ja kõrgema normaalväärtuse märgiks.

59 Seega, olenemata sellest erinevusest võisid liidu institutsioonid põhjendatult tugineda tihedale konkurentsile Ameerika Ühendriikide keraamiliste plaatide turul, et valida see riik kohaseks kolmandaks turumajanduslikuks riigiks.

60 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et liidu institutsioonid on kogu vajaliku hoolsusega uurinud erinevusi Hiina ja Ameerika keraamiliste plaatide turgude vahel ning võisid põhjendatult valida Ameerika Ühendriigid algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaseks võrdlusriigiks.

61 Lõpuks, mis puutub väitesse, et Ameerika tootjad ekspordivad väga vähe ja katavad vaid piiratud osa Ameerika kallima tootekategooria keraamiliste plaatide turust, siis selle kohta tuleb märkida, et nagu on öeldud ajutise määruse põhjendustes 49 ja 50, selgus dumpinguvastase uurimismenetluse käigus, et Hiinast ja USAst pärit keraamilistel plaatidel on põhiliselt samasugused füüsikalised omadused ning et tootmisprotsessid on sarnased.

62 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et liidu institutsioonid on vastavalt algmääruse sätetele normaalväärtuse määramiseks mõistlikult valinud võrdlusriigiks kolmanda turumajandusliku riigina Ameerika Ühendriigid.

Normaalväärtuse määramine ainult ühe tootja edastatud teabe põhjal

63 Teiseks kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus oma küsimuses selles, kas ainult ühe tootja edastatud teabe põhjal määratud normaalväärtus on representatiivne.

64 Eelkõige küsib nimetatud kohus esiteks, kas algmääruse artikli 2 lõigetest 1 ja 6 nähtub, et normaalväärtus tuleb määrata mitme tootja kehtestatud hindade alusel. Ta soovib teiseks teada, kas tuginemine ainult ühe tootja andmetele võimaldab siiski täpselt ja objektiivselt selle väärtuse kindlaks teha, eelkõige kui esineb oht – nagu põhikohtuasjas –, et need andmed edastanud tootja on liidu tootja kontrolli all ja kui ta ei ole seega majanduslikult iseseisev. Kolmandaks, kuna ainult ühelt tootjalt pärinevad andmed sõltuvad ettevõtja konkreetsetest majanduslikest otsustest, küsib see kohus, kas komisjon ei peaks kasutama väliseksperte.

65 Esmalt, mis puutub algmääruse artikli 2 lõigete 1 ja 6 sõnastusse, siis eelotsusetaotluse esitanud kohus ja Fliesen-Zentrum on arvamusel, et normaalväärtus tuleb kindlaks määrata mitme tootja hindade alusel, kuna see säte viitab selle väärtuse määramiseks „hindadele” ja „teistele eksportijatele või tootjatele”. Tuleb siiski märkida, et impordi korral riigist, mis ei ole turumajanduslik riik, on algmääruse artikli 2 lõikes 7 normaalväärtuse arvutamiseks ette nähtud erikord, mis erineb selle artikli lõigetes 1–6 ette nähtud korrast, nii et viimati nimetatud lõigete sõnastus ei ole asjassepuutuv selle kindlakstegemiseks, kas põhikohtuasjas käsitletav normaalväärtus tuleb määrata ühe või mitme tootja hindade alusel.

66 Seejärel, mis puutub normaalväärtuse arvutamisse algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt, siis komisjon nõustus küll oma kirjalikes seisukohtades, et põhimõtteliselt tuleb eelistada seda, et kasutatakse võrdlusriigi mitme, mitte ainult ühe tootja andmeid. Kuid Euroopa Kohus on siiski juba otsustanud, et pelgalt see, kui võrdlusriigis on vaid üks tootja, ei välista iseenesest, et sealsed hinnad on tõhusa konkurentsi tulemus, sest niisugune konkurents võib hinnakontrolli puududes tuleneda ka sellest, et esineb laialdane import teistest riikidest (kohtuotsus Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, punkt 15).

67 Seega tuleb asuda seisukohale, et määrav asjaolu selleks, et valida võrdlusriigi üks või mitu tootjat, on teada, kas kolmanda riigi siseturu hinnad on tõhusa konkurentsi tulemus. Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 57, on liidu institutsioonid uurinud seda küsimust dumpinguvastases menetluses ning leidnud, et Ameerika turg on konkurentsivõimeline, pealegi ei ole tõendeid mittetariifsete turutõkete kohta, mis oleksid konkurentsile suureks takistuseks.

68 Mis puutub eelkõige väidetavasse riski, et tootja, kes edastas oma andmed dumpinguvastases menetluses, on liidu tootja kontrolli all ega ole seega majanduslikult sõltumatu, siis ei ole mõeldav – nagu rõhutas kohtujurist oma ettepaneku punktis 97 –, et arvesse võeti müügitehinguid seotud klientidega, kui institutsioonidele heideti ette, et normaalhind tuli kunstlikult kõrge. Igal juhul tuleb märkida – nagu on öeldud määruse nr 917/2011 põhjenduses 62 –, et komisjoni teenistused kontrollisid neid andmeid kohapeal.

69 Lõpetuseks, mis puutub komisjoni välisekspertide kasutamisse, siis selle kohta tuleb rõhutada, et see ei ole põhjendatud, kuna põhikohtuasjas on tootjate andmed representatiivsed. Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 88, kuna puuduvad konkreetsed põhjused arvata teisiti, tuleb põhimõtteliselt asuda seisukohale, et institutsioonid on suutelised andmeid ise adekvaatselt hindama.

70 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et liidu institutsioonid võisid normaalväärtuse õigesti kindlaks määrata ainult ühe tootja edastatud teabe põhjal.

Põhjendamiskohustus ja kaitseõigused määratud normaalväärtuse arvutamisel

71 Kolmandaks küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus oma küsimuses sisuliselt, kas liidu institutsioonid on võrdlusriigi tootjahindade alusel kindlaksmääratud normaalväärtuse kohandamisel kohustatud tuginema sellistele tõenditele või vähemalt sellistele kaudsetele teguritele, millest on võimalik tuletada, et esineb tingimus, mille kohaselt kohandamine on toimunud, ja tuvastada selle mõju ekspordihinna ja normaalväärtuse võrreldavusele. Seega küsib see kohus, kas need institutsioonid, kui nad esitavad normaalväärtuse täpse väärtuse arvutamiseks ebamääraseid andmeid ja muudavad seega võimatuks nõuetekohaselt põhistatud põhjenduste esitamise, on rikkunud põhjendamiskohustust ja seega Fliesen-Zentrumi kaitseõigusi.

72 Fliesen-Zentrum leiab, et algmääruse artikli 2 lõike 10 kohaselt tuleb normaalväärtust kohandada selleks, et võtta arvesse neid tegurite ilmnenud erinevusi, mis mõjutavad hindu ja seega nende võrreldavust, nagu eelkõige kvaliteedierinevused. Tuginedes eelkõige Euroopa Liidu Üldkohtu otsusele kohtuasjas Kundan ja Tata *vs.* nõukogu (T-88/98, EU:T:2002:280, punktid 95 ja 96), väidab Fliesen-Zentrum, et liidu institutsioonidel on kohustus nimetatud kaudseid tegureid või tõendeid arvesse võtta. Põhikohtuasjas on komisjoni kindlaks määratud normaalväärtus niivõrd ebamäärane, et see ei saa olla võimaliku dumpingu tuvastamise alus. Seoses sellega leiab Fliesen-Zentrum, et komisjon ei ole tõendanud, kuidas see väärtus on määratud.

73 Esiteks tuleb Fliesen-Zentrumi kohta rõhutada, et on kindel, et see ettevõtja ei ole osalenud dumpinguvastases uurimismenetluses ega ta ei ole seotud ühegi Hiina tootjaga. Ta ei saa seega tugineda kaitseõigustele sellises menetluses, milles ta ei ole osalenud.

74 Neil asjaoludel tuleb kontrollida teiseks, kas võrdlusriigi tootja hindade alusel kindlaks määratud normaalväärtuse kohandamine vastab ELTL artikliga 296 nõutavast põhjendamiskohustusest tulenevatele nõuetele.

75 Seoses sellega tuleb meelde tuletada, et Euroopa Kohus on juba otsustanud, et ELTL artikliga 296 nõutav põhjendus peab vastama asjassepuutuva õigusakti olemusele ning sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli (vt kohtuotsus Itaalia *vs*. komisjon, C-138/03, C-324/03 ja C-431/03, EU:C:2005:714, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).

76 Seda nõuet hinnates tuleb lähtuda konkreetse juhtumi asjaoludest, eelkõige akti sisust, toodud põhjenduste laadist ning selgituste saamise huvist, mis võib olla adressaatidel või teistel aktist otseselt ja isiklikult puudutatud isikutel. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks osutatud kõigile asjassepuutuvatele faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjassepuutuvaid õigusnorme (vt kohtuotsus Itaalia *vs*. komisjon, C-138/03, C-324/03 ja C-431/03, EU:C:2005:714, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).

77 Määruse puhul piisab sama moodi sellest, kui põhjendustes on osutatud ühelt poolt üldisele olukorrale, mis tingis akti vastuvõtmise, ja teiselt poolt sellega taotletavatele üldistele eesmärkidele (kohtuotsused Abrias jt *vs*. komisjon, 3/83, EU:C:1985:283, punkt 30, ja Hispaania *vs*. komisjon, C-342/03, EU:C:2005:151, punkt 55). Seetõttu ei ole liidu institutsioonidelt võimalik nõuda, et nad näitaksid ära mitmesugused, sageli väga arvukad ja keerukad faktilised asjaolud, mille põhjal määrus vastu võeti, ja veel vähem seda, et neid fakte rohkem või vähem ammendavalt hinnataks (vt selle kohta kohtuotsus Beus, 5/67, EU:C:1968:13, punkt 4).

78 Sellest järeldub, et juhul, kui institutsiooni edendatavad peamised eesmärgid nähtuvad asjaomasest üldkohaldatavast õigusaktist, ei pea viimane sisaldama konkreetseid põhjendusi iga asjaomase toote normaalväärtuse kohandamise juhtumi kohta.

79 Põhikohtuasjas tuleb asuda seisukohale, et normaalväärtuse kohandamise põhjendused on toodud ajutise määruse põhjenduses 61, milles on märgitud, et normaalväärtust kohandati „omaduste erinevuse osas […] kvaliteedierinevuste tõttu teatavate tooteliikide puhul, mida võrdlusriigi tootja ei tooda. […] Vastavalt vajadusele võeti kohandamisel arvesse mereveo-, kindlustus-, käitlemis- ja lisakulusid, pakendamiskulusid, laenumakseid ning pangatasusid kõikidel juhtudel, kui need osutusid põhjendatuks ja täpseks ning kui kontrollitud tõendid neid kinnitasid.” Määrus nr 917/2011 põhjendustes 86 ja 87 – milles on korratud nimetatud põhjenduses 61 esitatut, millega põhjendati normaalväärtuse kohandamist – lisatakse, et vajaduse korral tehti need kohandused selleks, et tagada normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglane võrdlus.

80 Seega tuleb asuda seisukohale, et võrdlusriigi tootjate hindade alusel kindlaks määratud normaalväärtuse kohandamised vastavad põhjendamiskohustusest tulenevatele nõuetele.

Valimite kasutamine

81 Neljandaks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas hindade allalöömise taseme kindlakstegemiseks on Hiina eksportivate tootjate ja liidu tootjate valimid koostatud nõuetekohaselt või kas liidu institutsioonid on seoses sellega rikkunud algmääruse artikli 3 sätteid koostoimes artikli 17 sätetega.

82 Eelkõige küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas määruse nr 917/2011 põhjenduses 113 kindlaks tehtud hindade allalöömise tase on määratud täpselt ja objektiivselt. Ta märgib, et liidu institutsioonid kasutasid liidu tootjate hindade kindlaksmääramiseks valimeid; nad piirdusid vastavalt algmääruse artikli 17 lõikele 1 mõistliku hulga isikute, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid. Seevastu Hiina tootjate hindade kindlaksmääramiseks tuginesid need institutsioonid asjaomaste toodete tootmise, müügi ja ekspordi suurele hulgale, mida uurimine võis puudutada. Nimetatud kohus küsib, kas selline lähenemine kehtib, arvestades et liidu

tootjate valim oli koostatud peamiselt suure hulga väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest ning Hiina tootjaid puudutav valim sisaldas paari suurtootjat, samas kui need kaks turgu on tugevalt killustatud ja koosnevad suures osas väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest. Lisaks on liidu tootjate valimisse kaasatud ainult Lääne-Euroopa tootjaid, mitte nende liikmesriikide tootjaid, kus on madalam hinnatase.

83 Fliesen-Zentrum lisab, et Hiina suurtootjate hindade võrdlemine liidu väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hindadega rikub võrdse kohtlemise põhimõtet ja algmääruse artikli 3 lõiget 2 ja artikli 9 lõiget 4. Liidu tootjate valimi representatiivsuse kohta leiab Fliesen-Zentrum, et see peab sisaldama vähemalt 25% kogu liidu tootmisest. Arvestades eelkõige algmääruse artikli 9 lõiget 4, mis sisaldab „väiksema tollimaksu" reeglit, olid liidu institutsioonid valesti kindlaks teinud hindade allalöömise taseme.

84 Tuleb märkida, et vastavalt algmääruse artikli 3 lõikele 2 tuleb kahju tuvastamise käigus „objektiivselt uurida" impordi mahtu, impordi mõju samasuguste toodete turuhindadele liidus ja kõnealuse impordi edaspidist mõju liidu tootmisharule. Algmääruse artikli 3 lõikes 3 on ette nähtud, et dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas Hiina toodete dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga.

85 Neil asjaoludel tuleb Euroopa Kohtul määruse nr 917/2011 kehtivuse kontrollimisel uurida, kas liidu institutsioonid oleks võinud asuda seisukohale, et tegemist on sellise hindade allalöömisega.

86 Seoses sellega tuleb märkida, et vastavalt algmääruse artikli 17 lõikele 1 võib uurimine piirduda mõistliku hulga isikute, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.

87 Tuleb märkida, et ei nimetatud säte ega algmääruse artikkel 3 ega võrdse kohtlemise põhimõte ei näe ette kohustust kasutada Hiina eksportivate tootjate ja liidu tootjate valimite puhul sama koostamismeetodit. Algmääruse artikli 17 lõikest 2 selgub vastupidi, et isikute, tooteliikide või tehingute lõplik valik väljavõttelist uuringut käsitlevate sätete alusel on komisjoni ülesanne.

88 Nagu rõhutas komisjon oma kirjalikes seisukohtades, nähtub käesolevas asjas määruse nr 917/2011 põhjendusest 23, et ühest küljest liidu tootjate ja teisest küljest Hiina eksportivate tootjate valimite koostamiseks kasutati erinevaid koostamismeetodeid ning see on põhjendatud sellega, et neil valimitel on erinevad eesmärgid. Nimelt oli Hiina eksportijate valimi eesmärk kaasata sellesse võimalikult suur hulk impordist, selleks et iga tooteliigi jaoks kindlaks tehtud keskmine impordihind oleks võimalikult lähedane tegelikule keskmisele hinnale ja et see peegeldaks võimalikult täpselt liidu tööstuse hindadele avaldatud survet. Liidu tootjate valimi puhul tuleb kontrollida, kas iga tooteliigi jaoks kindlaks määratud keskmine impordihind avaldab samasugust mõju kõikidele liidu tootjatele või kas on olemas selline liidu tootjate kategooria, millele on avaldatud eriti tugevat mõju.

89 Seejärel, mis puutub eelkõige liidu tootjate valimisse, siis selle kohta tuleb märkida, et ajutise määruse põhjendusest 11 nähtub, et see valim esindas 24% koostööd teinud tootjate kogutoodangust ja 7% liidu kogutoodangust. Lisaks tuleneb selle määruse põhjendusest 13, et hoolimata Poola tootja loobumisest oli valimi representatiivsus suur kõigi tingimuste poolest.

90 Lisaks nähtub määruse nr 917/2011 põhjendusest 18, et valimi representatiivsus ei sõltu sellest, kui täpselt see kajastab kõigi tootvate liikmesriikide geograafilist paiknemist ja osakaalu, kuna geograafiline katvus on vaid üks valimi representatiivsust tagavatest teguritest. Seega ei ole tarvis asuda seisukohale, et liidu institutsioonid oleks pidanud selleks, et tagada nimetatud valimis representatiivsus, kaasama sellesse mõne Kesk- või Ida-Euroopa riigi.

91 Igal juhul, nagu on märgitud määruse nr 917/2011 põhjenduses 31 ja nagu komisjon on rõhutanud oma kirjalikes seisukohtades, moodustab liidu valim ligi 80% liitu tootmisest ning kättesaadavate avalike andmete kontrollimisel selgus, et nende liikmesriikide mõne tootja lisamine ei oleks kahju kindlaksmääramist oluliselt mõjutanud.

92 Lõpetuseks, eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtluste kohta seoses sellega, et kui hindade allalöömise tase oleks määratud teistsugusel alusel, siis oleks olnud võimalik kehtestada madalamaid tollimakse, tuleb rõhutada, et see tase ja dumpingumarginaal on kaks erinevat mõistet. Eelkõige ei tohi algmääruse artikli 9 lõike 4 kohaselt dumpinguvastase tollimaksu summa olema dumpingumarginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks. Nagu on täpsustatud määruse nr 917/2011 põhjenduses 198, tuleks tollimaksumäära kehtestamisel vastavalt väiksema tollimaksu reeglile kasutada hindade allalöömise marginaale. Järelikult ei ole hindade allalöömise tase selle lõikes 4 sisalduva väiksema tollimaksu reegli kasutamise seisukohast asjassepuutuv.

93 Seega tuleb asuda seisukohale, et arvestades nende ulatuslikku kaalutlusõigust, ei ole liidu institutsioonid valimi koostamisel rikkunud algmääruse artiklit 3 koostoimes selle artikliga 17 ega võrdse kohtlemise põhimõtet.

94 Eeltoodud põhjendustest lähtudes tuleb esitatud eelotsuse küsimusele vastata, et selle küsimuse analüüsi käigus ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada määruse nr 917/2011 kehtivust.

Kohtukulud

95 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud eelotsuse küsimuse analüüsist ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada nõukogu 12. septembri 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 917/2011 (millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks) kehtivust.

Allkirjad